

Izdod Mētrienas pagasta pārvalde

2011. gada augusts avīze Nr. 155

V. Otvares foto

**Mētrienas pamatskolas kolektīvs aicina
lielus un mazus mācīties gribētājus
š. g. 1. septembrī plkst. 9.00 uz
Zinības dienas pasākumu**

Ar sārtu kļavas lapu sveicienu Tev sūtu...

9.00 Svinīgā svētku līnija
10.00 Klases stunda
11.00 Salds pārsteigums

*Pa septembra saules lāsēm pielijušu taku,
Ar atvasaras lietus staru sev blakus,
Es nāku no vasaras tveicīgām naktīm
Pāri mirklim kā krītošu ābolu taktīm.*

*Vēl mirklis... Nedaudz salds miedziņš no rītiem
un klāt atkal skolas laiks.*

*Tikšanās un atvadīšanās prieki, kopīga ikdiena
un svētku mirkli.*

Madonas novada attīstībai

Madonas novada dome izstrādā novada attīstības programmu 2013. – 2020. gadam un teritorijas plānojumu 2013. – 2025. gadam. Šo darbību apspriešana notika visos pagastos. Mētrienā iedzīvotāji uz sapulci tika aicināti 2. augustā. Sapulci vadīja Attīstības programmas izstrādes vadītājs Juris Jātņieks. No novada vadošajām institūcijām paskaidrojums sniedza SIA „Zemes dati”, teritorijas plānotāju un arhitektu pārstāvji. Savu redzējumu par apspriežamajiem tematiem izteica Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis. Vairākas kritiskas piezīmes par Mētrienas ekonomisko attīstību izteica bijušais pagasta padomes priekšsēdētājs, tagad Aizsardzības ministrijas ierēdnis Andris Jaško. Tomēr sapulcējušies izjuta arī negatīvas birokrātijas elpu. Vairākus gadus priekšnoteikumus savai uzņēmējdarbībai Aiviekstes tuvumā pārvar Valdis Broks. Iesaistoties sarunā,

Valdis pastāstīja, cik nežinoši un negriboši ir Rīgas institūciju darbinieki. Dabiski, ka lauku apstākļus viņi var mazāk zināt. Apbēdina tas, ka pašu izstrādātos noteikumus konkrētās situācijās neprot izskaidrot un piemērot.

Ja apspriežamie jautājumi bija vairāk tendēti novada un pagasta nākotnei, tad tomēr mētrieniešiem radās jautājumi par ikdienas problēmām. Jāuztur labā kārtībā visi pagasta ceļi, centra iestāžu ēkas un infrastruktūra. Nedrīkst iet mazumā apkārtnes sakoptības līmenis. Pagaidām Mētrienas iedzīvotājiem nav nodomu par celtniecību, jaunu uzņēmumu organizēšanu. Laikam jau pats reālākais ir turēšanās pie zemes, lauksaimniecības attīstības. Jābūt tikai strādāt gribai. Sapulces gaitā izdalīja aptaujas anketas aizpildīšanai par novada attīstības virzieniem.

Ilmārs Grudulis

Brūkleņu mētrās sarkanas zvaigznes dziest...

Brūkleņu ķekaros iesnaudies rudens... Pienāks laiks un tas aiznesīs vasaru mākoņos...

Lietus klauvēs pie loga, vēja no-traukta lapa ciemos nāks. Un nekas nebūs kā vakar...

Vai tikai tāpēc būs rudens, ka brūkle-ņu mētrās sarkanas zvaigznes dziest?

Solvita

Augusts īsumā

01.08. Novada domes sēdē par Mētrienas pamatskolas direktori apstiprināta Diāna Rudzīte.

Pirmajā augusta nedēļā Mētrienas pagastā zemnieks Jānis Malta pirmais pabeidza graudaugu novākšanu.

02.08. Iedzīvotāju sapulce par teritorijas plānojumu un attīstību.

06.08. Ceļā uz Aglonu Valmieras svētceļnieki nakšņo tautas namā.

06.08. Mētrienas sportisti piedalās Ļaudonas pludmales volejbola sacensībās.

07.08. Ceļā uz Aglonu Rīgas svētceļnieku grupa nakšņo skolas sporta zālē.

09.08. Ministrija pārbauda Mētrienas FVP iespējas sniegt palīdzību pacientiem.

10.08. Mētrienas volejbolisti spēlēja Madonas novada atklātā pludmales čempionātā pēdējā piektajā kārtā.

12.08. Mētrienas tautas namā diskutēja.

13.08. Pīļu medību sezonas atklāšanas diena.

14.08. Piedalīšanās makšķerēšanas sacensībās Sāvienā.

17.08. Mētrienas volejbolisti spēlēja Madonas novada atklātā pludmales čempionāta finālā.

27.08. Piedalīšanās Madonas novada pašvaldības sporta spēlēs Ļaudonā.

27.08. Mētrienas 61. sporta svētki.

Notikumus apkopoja

Ilmārs Grudulis

Tautas nobalsošana par 10. Saeimas atlaišanu

INFORMĀCIJA

2011. gada 23. jūlijā tautas nobalsošanā par 10. Saeimas atlaišanu Madonas novada Mētrienas vēlēšanu iecirknī piedalījās 258 pilsoņi. Par 10. Saeimas atlaišanu nobalsoja 247, pret – 11.

Saeimu atļaidām. Par ko balsosim septembrī?

Kā jau iepriekš liecināja dažādas aptaujas interneta portālos un medijos, par 10. Saeimas atlaišanu nobalsoja lielākais vairums referenduma dalībnieku. Partijas drīz vien pēc tam naski uzsāka nākošās Saeimas priekšvēlēšanu kampaņu. Un atkal - sarakstos tie paši, kurus tikko kā bijām atļaiduši. Vai cerības likt uz jauno Zatlera Reformu partiju?

Uzrunāju Mētrienas pagasta iedzīvotājus. Kā domājat jūs? Vai iesiet uz 11. Saeimas vēlēšanām? Par ko balsosiet? Un vai jaunajā Saeimā jābūt tiem, kurus atļaidām? Aptauja bija anonīma. Lūk, ieskats sniegtajās atbildēs.

Iešu obligāti. Balsošu par Dombrovska pārstāvēto partiju. Pēc manām domām iepriekšējos deputātus nevajadzētu laist atpakaļ Saeimā, jo viņi jau parādīja uz ko ir spējīgi. Es ieteiktu Dombrovskim pašam izvēlēties cilvēkus, uz kuriem var paļauties.

Pavisam noteikti iešu uz vēlēšanām. Par ko balsošu, vēl neesmu izlēmusi. Vēl taču ir laiciņš padomāt. Esmu dzirdējusi, ka ir tāda Zatlera Reformu partija, bet neko vairāk... Tāpēc grūti vēl pateikt, kāda tā man šķiet, jo neesmu vēl lietas kursā. Ja runā par to, vai jaunajā Saeimā jābūt tiem pašiem, ko jau atļaidām, es uzskatu, ka ir daži no atļaidajiem, ko varētu redzēt arī jaunajā Saeimā, bet konkrētus vārdus nesaukšu, jo katram ir savs viedoklis un nevēlos to iespaidot.

Pirmais referendumā nobalsoja Jānis Freijs.

Domāju, ka uz vēlēšanām neiešu. Par ko balsotu, arī nevaru pateikt. Zatlera partija? Man tā šķiet jaunu cilvēku un personību partija. Tos, kurus atļaidām, noteikti nevēlētos redzēt jaunajā Saeimā, jo tad tautas nobalsošanai nav bijis jēgas.

Jā, noteikti iešu. Izvēlēties šoreiz gan ir ļoti sarežģīti. Var jau „augšas” vīpsnāt par pelēko tautas masu, bet pasauli un dzīvi jau neveido viņi, bet mēs katrs. Ļoti nepatīkami, ka daudzi valdības solījumi ir tikai tukši vārdi un ieraust gribēšana mazinās minimāli. Taču dzīve jau tāpēc neapstājas. Ikdienu ir ikdienu un darbiņi prasa savu.

Laikam vēlēties neiešu, jo atkal būs tie paši vēži, tikai citā kultūrē. Ja aiziešu, tad balsošu par Zatlera partiju. Tie, kas bija Saeimā, būtu jāatļaid un bez pabalstiem un tiesībām kandidēt vēl.

Jā, uz vēlēšanām iešu un balsošu par Zatlera partiju. Un tiem, kurus atļaidām, tur nav jābūt.

Tikko esmu atbraukusi no neliela ceļojuma pa ārvalstīm un nezinu, kādas ir aktivitātes Latvijas politikā. Uz vēlēšanām

Un sākas darbs pie balsu skaitīšanas...

Mētrienas vēlēšanu iecirkņa priekšsēdētāja Aiga Freija un sekretāre Mārīte Ceirule.

iešu. Par ko balsošu, vēl nezinu, neesmu iedziļinājusies partiju priekšvēlēšanu kampaņu reklāmās, nezinu, kādi ir to solījumi. Zatlera Reformu partija – tas ir kaut kas jauns, varbūt kaut kas labāks. Tiem, kurus atļaidām, nav jābūt jaunajā Saeimā.

Iedzīvotāju domas apkopoja
Solvita Stulpiņa

Paldies par visu labo, ko devi

PERSONĪBA

Mums katram ir sava laika mašīna – atpakaļ mūs ved atmiņas, bet uz priekšu – sapņi... Savs laiks darbam, savs atpūtai. Pelnītā atpūtā devusies Mētrienas pamatskolas direktore Melīta Grudule. Direktore, kas savā darba mūžā mācījusi, audzinājusi un pasaules ceļos palaidusi neskaitāmus mazos mētrieniņus.

Melīta Grudule skolotājas darba gadus aizsāka 1971. gada 11. augustā. Kopš 1977. gada viņa bija Mētrienas pamatskolas direktore. Četrdesmit gadi skolotājas un trīsdesmit četri gadi direktores amatā. Visa viņas dzīve un darbs tika veltīta Mētrienas pamatskolai. Rūpes un gādība par visiem – gan skolēniem, gan skolotājiem, gan tehniskajiem darbiniekiem. Lai visiem būtu labi. Un pats galvenais,

lai Mētrienā vienmēr būtu skola.

Tu mums katram iedevi gabaliņu no sirds. Un tā ir laime, to sajūst un dāvāt atpakaļ caur atmiņām, satikšanās prieku un laba vēlējumiem.

Mana pirmā iepazīšanās ar direktori bija agrā manā bērnībā. Es vēl biju maziņa. Mūsu kultūras namā, kādā no svinīgajiem pasākumiem, klātesošie tika iepazīstināti ar jauno Mētrienas pamatskolas direktori. Zālē piecēlās jauna, skaista sieviete, tumšiem matiem, sarkanā kostīmā. Visi skaļi aplaudēja, tika pasniegti ziedi. Pēc gadiem sāku strādāt skolā par skolotāju. Kolektīvs bija ļoti draudzīgs. Atmiņā palikušas kartupeļu talakas, kad gājām paļīgā viens otram, daudzie izlaidumi, kuros sporta zālē tika dejots līdz pieciem rītā, 8. marta svinēšana. Un kur nu

vēl daudzie radošie pasākumi un lepnums par savu skolu mācībās un sportā. Darbs skolā ir smags, uztraukumiem un dažādiem stresiem pārpilns. Bet to kompensēja atpūtas brīži pie Baltezers, brauciens uz lielo Minskas tirgu, daudzās ekskursijas. Melīta, es Tev novēlu vispirms kārtīgi atpūties, tad rast dzīvesprieku caur saviem bērniem un īpaši mazbērniem. Paldies par atbalstu, sapratni, padomu!

Vija

Man Jūs vienmēr būsiēt Direktore. Pirmā Direktore. Es nekad Jūs neuzdrīkstējos nosaukt vārdā. Es, 1989. gadā skolā ienācis deviņpadsmitgadīgs skuķis, to tā arī vēl līdz šim neuzdrīkstējos. Skaisti gadi kopā pavadīti. Neaizmirstams paliks nometņu laiks, rīkotie skolas salidojumi, pirmie septembri

skolas iekšējā laukumā, blakus ietais svētku gājiens skolēnu Dziesmu un deju svētkos Rīgā, braucieni uz skolotāju konferencēm, gatavotās skates, izstādes, skolas Gada grāmatas un akreditācijas, svinētās dzimšanas dienas, talkas un pavadītās stundas, kopā strādājot pie datora.

Māra Svīre teikusi – vai atceries kā romāns beidzās? Nē, man prātā sākums. Kad vārds nav pateikts un ūdens nav izliets. Kad viss vēl var notikt un nekas nav jānožēlo. Es neatceros beigas. Atceros rītu, nevis vakaru. Satikšanos, ne šķiršanos.

Solvita

Gājina un Vēsma Jums novēl veselību un baudīt nopelnīto atpūtu no sirds.

No 1981. gada diendienā strādājot kopā ar direktori Melitu, ar drošu pārliecību par viņu varu teikt šādus vārdus –

Ir labi tādām būt,
Kurš pienākumu un cilvēcību jūt.
Gan citam līdzēt prot,
Gan grūtā brīdī blakus būt.

Līga

Pirmā iepazīšanās ar direktori man bija, kad stājos darbā. Melitu satiku pie vecā pasta. Smaidīgu. Tas bija tieši pirms trīsdesmit pieciem gadiem augusta beigās. Atceros pat viņas kleitu – krāsaina, spilgta, ziliem un pelēkiem toņiem. Direktores kabinets bija tur, kur pašlaik tiek remontēta telpa skolotājiem. Atceros, ka pie direktores galda uz grīdas sēdēja Lauris, dzeltenā mikstā „lācītī” saģērbts. Apmēram gadu vecs. Laikam bija nobijies, nemaz nepakustējās, tikai grozīja savas lielās tumšās acītes. Notikumam, ko atcerēties ir ļoti daudz. Tie visi saistās ar direktores sapratni, atsaucību un humoru. Lai Tavi skrejošie soļi, kas vienmēr veda caur bērzu birtaliņu uz skolu, liek atcerēties kopā pavadīto laiku. Melita, vai tagad nebūs garlaicīgi? Uz kuriem skrīsi tagad.... Tagad Tavu skrējieni ļoti gaida mazbērni. Zini, ka katrs skrējieni ir skrējieni uz izdošanos, skrējiena galā mirdz gaismiņa logā un kāds Tevi ļoti, ļoti gaida mājās. Novēlu Tev vēl daudz skaistus rudenus, baltas ziemas, ziedošus pavasarus un smaržīgas vasaras. Būsim kopā!

Astra

Lielu paldies saku Melitai par to, ka viņa kā vadītāja prata prasīt nevis pavēlēt, ka ļoti diplomātiski mācēja rast kompromisu dažādās situācijās, par to, ka viņa ir ļoti atsaucīga, izpaldzīga, pretimnākoša un pats galvenais **CILVĒCĪGA**, kas mūsdienās ir retums.

Novēlu direktoriņai būt tikpat enerģiskai, veselai un možai kā līdz šim!

Lai tavām rokām vienmēr ir ko darīt.

Lai tavā makā vienmēr ir pāris monētu.

Lai saule spīd tavā logā.

Lai lietum vienmēr seko varavīksne.

Lai draugs tev vienmēr pastiepj palīdzīgu roku.

Un lai Dievs pilda tavu sirdi ar prieku.

Lolita

Kādu atceros skolas direktori 1980./81., 1981./82. mācību gadā? Skolotāja, direktore, kurai ir lielas attiecības ar saviem kolēģiem. Padomdevēja un atbalsts jebkuram jaunienācējam kolektīvā. Vairāk smaidoša, labestīgi noskaņota, steidzīga, darbīga. Es novēlu, lai nekad nepietrūkst darāmā darba, lai nepietrūkst iespēju, draugu tuvuma, sirdsmiera.

Antoņina

Lai jauki mirkli kopā ar mazbērniem.

Lai daudz ceļojumu!

Zinot mūsu direktori kā kolēģi un bijušo skolotāju, ir skaidrs, ka šobrīd ir grūti. Bet ir sācies skaists laiks. Beidzot var vēlīt laiku sev, izbūvēt skaistus mirklus kopā ar saviem mīļajiem. Lai izdodas!

Aiga

Dvēsele nedz iet taisnā virzienā,

Nedz arī aug taisna kā niedre.

Dvēsele atklāj sevi kā zieds,

Kas raisa neskaitāmas ziedlapiņas.

(H. Džibrāns)

Ja man vajadzētu Melitu raksturot tikai pāris vārdos, es teiktu – dvēseles cilvēks. Kā

Atgriešanās no pēdējā direktoru semināra.

gan citādi lai nosauc cilvēku, kurš kā paša rūpes caur savu sirdi pārdzīvojis mūsu katru problēmu. Melita vienmēr ir painteresējusies par mūsu bērnu un mazbērnu gaitām, par mūsu ģimenes locekļu veselību, vienmēr bijusi klāt jaukos svētku brīžos, gan skumjos notikumos. Pirmo reizi Melitu kā direktori satiku 1982. gada 1. augustā, kad, beidzot augstskolu, pēc sadales tiku norīkota darbā uz Mētrienas skolu. Ierodoties skolā, satiku kādu smaidošu, simpātisku skolotāju (kura vēlāk izrādījās jaukā apkopēja Smaida) un jautāju pēc direktores. Direktore bija laipna un atsaucīga, aizveda mūs uz „levu” māju, kurā jaunās skolotājas ģimenei ierādīts dzīvoklis. Izstāstīja par skolu, par kolhozu „Lidums” un apsolīja, ka pēc dažām dienām mums un mūsu mantām ieradīsies pakaļ kolhoza mašīna. Tā arī bija – 7. augustā mūs atveda uz jauno darba un dzīves vietu – Mētrienu. Atkal Melita parūpējās, lai pēc pāris dienām tiktu piegādāta malka, kas toreiz pienācās par brīvu skolotāju ģimenēm. Lūk, tādu atceros mūsu pirmo satikšanos. Ikdienā Melita bieži bijusi darbīga, steidzīga (uz velosipēda vai pie auto stūres), izdarīga (negaidot meistarus, pati ņēmusi naglas un āmuru rokās), bet arī ļoti emocionāla un sapņaina, ja tiek runāts par kādu valsti, kuru pati apceļojusi. Mīļš paldies, Melita, par kopā pavadītajiem gadiem, par sirsnību un sapratni, par izturību un izpalīdzību! Mans vēlējums lai ir izteikts Akvelīnas Līvmanes vārdiem –

Mums atliek no sirds izbaudīt katru mirkli, ko laiks mums atvēr. Izdzīvot tā, lai nebūtu žēl, lai būtu ko atcerēties, lai justos bagāti.

Marija

Melita Grudule ir bijusi Mētrienas pamatskolas direktore tajā laikā, kad pati mācījās pamatskolā (1990. – 1999.), kā arī šos divus gadus, kopš strādāju Mētrienas pamatskolā par mājturības skolotāju. Atmiņas par sko-

Turpinājums 4. lpp.

Turpinājums no 3. lpp.

lotāju un direktori ir dažādas. Mazākajās klasītēs pie Melitas Grudules mācījos krievu valodu. Tas šķita tik interesanti! Citādi burti, jauki zīmējumi mācību grāmatās, neparasti vārdiņi, kurus nereti kādam bija grūti izrunāt, un tad visai klasei bija jāsmejas... Vecākajās klasēs Melita Grudule mums mācīja ģeogrāfiju. Priekšmets bija sarežģīts, arī attieksme pret skolotāju citāda. Kā direktore viņa bija stingra, „nogrēkojušies” skolēni reizēm tika vesti uz viņas kabinetu un pēc tam kādu laiku uzvedās pavisam rāmi. Kā darba devējs man šķita pilnīgi citāda – ne tik stingra un nopietna kā agrāk, kad pati biju skolniece. Aprīņoju viņas vienkāršību, saprotošo un draudzīgo attieksmi pret katru darbinieku. Nedrīkst aizmirst faktu, ka direktore savu kolektīvu vadījusi dažādos apstākļos – gan padomju laikā, gan valsts „juku laikos” – 90-tajos gados, gan arī tagad, neatkarīgas Latvijas laikā, un visos laikos viņai tas ir ļoti izdevies. Paldies direktorei par to, ka Mētrienas pamatskola vēl pastāv – kā maza kultūras saliņa Mētrienas pagastā, kā darbavieta dau-

dziem pedagogiem, vairākiem tehniskajiem darbiniekiem, kā „otrās mājas” mazākiem un lielākiem skolēniem! Paldies!

Zane

Ak, cik gadu kopā pavadīts!
Gan patīkamu, darbīgu un gaišu –
Bet katrs no tiem apzeltīts
Ar tavu sirsnību un darbu.

Paldies Tev, Melita, par to, ka kolektīvā jutos kā savā ģimenē, jo Tu prati uz klausīt un saprast, par to, ka uz darbu gāju ar prieku un padarītais deva gandarījumu. Neaizmirsti mūs un skolu! Skolā vienmēr būsi gaidīta!

Astrīda

Ir pagājuši 30 gadi, kad pirmo reizi bailīgi vēru Mētrienas pamatskolas durvis. Pretī man iznāca smaidīga direktore un mīļi aicināja skolā. Tā sākās manas darba gaitas Mētrienas skolā un katra diena kopā ar šo jauko un vienmēr izpalīdzīgo Cilvēku Melitu. Tā kā mani jau otrajā darba gadā iecēla par direktora vietnieci, tad mūs ar Melitu saistīja liela atbildība par mācību un

audzināšanas darbu. Lielu paldies jāsaka Melitai par kopā pavadītajiem gadiem ne tikai skolas dzīvē, bet arī personīgajā, jo Melita ir Cilvēks, kurš saprata un atbalstīja mūs dažādās dzīves situācijās, varbūt citreiz domādama mazāk par sevi, bet gan par mums. Atceros, kad man saslima meitiņa un man vajadzēja viņu vest uz slimnīcu, Melita bija pirmā, kas teica, Valija, es jūs aizvedīšu. Ir tik ļoti vienkārši strādāt kopā ar Cilvēku, kas tevi saprot, uzklauza un atbalsta. Šis īpašības piemita Melitai un viņa bija tā, kas ar savu sapratni mūs vienmēr nomierināja, kaut gan pašai varbūt bija vēl grūtāk.

Melita, lai saulainas un pasakainas dienas Tev vēl priekšā.

Skaistākie sapņi lai iekrīt plaukstās – nelūdzot, neprasot, negaidot...

Skaistākās zvaigznes lai atspīd Tev naktī – atmirdzot, rotājot, liksmojot...

Visskaistākie vārdi lai atplaukst sirdī – pavadot, sagaidot, novēlot...

Skaistākās cerības lai dzimst no jauna – mīlot, ticot un pielūdzot...

Vallija

Mūsu absolventi

NOTIKUMI

Un atkal esam izvēles priekšā – kurb tālāk doties? Jaunās studijās vai darba meklējumos? Kurb aizvedīs viņu ceļš? Un kāda loma tajā būs iegūtajam izglītības diplomam?

Mūsu absolventu, kuri beiguši dažādas mācību iestādes, pārdomas un nākotnes sapņi.

Zane Rimeiče. Beidzu Barkavas Arodvidusskolu. Pēc profesijas esmu tūrisma pakalpojumu komercdarbinieks. Mācīties nebija pārāk grūti. Esmu nolēmusi mācības turpināt. Darbu nav atrast viegli. Uzskatu, ka nav pareizi, ka darbā pieņem tikai tos, kam ir jau pieredze. Kā gan to iegūt, ja neņem darbā? Šo vasaru pavadīju jauki. Laiks ātri paskrēja. Tā kā strādāt nebija iespējas, gāju ogās.

Diāna Faizdrahmanova. Beidzu Rēzeknes Augstskolas Ekonomikas fakultāti. Uzņēmējdarbība, specializācija – tūrisms un viesnīcu vadība. Studēt ir gan viegli, gan grūti. Svarīgi, kā to uztver un seko līdzi studentu dzīvei. Ja mācībās ieej ne tikai ar „galvu grāmatās”, bet ar skatu uz dzīvi, kādu to vēlies redzēt, tad viss ir kārtībā. Kāpēc izvēlējos RA? Man tā likās laba iespēja, un, protams, arī tikšana budžeta grupā spēlēja savu lomu. Uzskatu, ka tam nav nozīmes, vai esi beidzis dārgu augstskolu, vai mācījies par valsts līdzekļiem. Ja ir galva uz pleciem, viss izdosies un paliks arī kāds lats kabatā. Vēlos ceļot, tas arī bija viens no iemesliem, kāpēc izvēlējos Ekonomikas fakultāti. Vairāk jājautā, kāpēc specialitāti Uzņēmējdarbība... Specializācija „Tūrisms un viesnīcu vadība” – tā ietver sevī tik daudz un paver iespēju vēl nedaudz padomāt, ko ar iegūto pieredzi iesākt, kādā virzienā veidot savu dzīvi, nevis labot par ātru pieņemtu lēmumu. Tas ļoti noderēja

Zane Rimeiče izlaidumā kopā ar vecvecmāmiņu.

Diāna Faizdrahmanova.

man, jo ir brīži, kad svārstos uz divām pusēm... Nākotnes nodomi? Turpināšu strādāt. Ilgi gan domāju par stāšanās citā augstskolā un studijām magistratūrā. Plāni man ir, bet pagaidām

gadu ņemšu pārtraukumu. Vēlos iejusties līdz galam Latvijas darba tirgū, jo līdz šim vairāk esmu strādājusi ārzemēs. Jūtu gan, ka mācību pietrūkst, tādēļ turpinu sevi pilnveidot dažādosursos. Lai ritms nepazūd. Ar darba pieredzi ir dažādi. Kad sāku darbu meklēt, nebija viegli. Sākt jau nekad nav viegli. Grūtākā ir gaidīšana un cerēšana. Bieži mēs neapzināmies savus spēkus. Nolemjam, ja jau jautā divu gadu pieredzi, tad tā arī liekas, ka tās nav. Bet tie ir tikai sludinājumi un tikai kritēriji, kas itin viegli var tikt mainīti, pielāgoti un pagriezti citā virzienā. Uzskatu, ka darbu savā specialitātē var atrast, ja meklē, varbūt ne sapņū darbu, bet var. Ļoti daudzi uzņēmumi, uzsākot darbu, piedāvā apmācības, kas ir ļoti liels pluss. Raugoties uz saviem draugiem un sevi, saprotu, ka ne tikai pieredze ir tas noteicošais. Ir svarīgi mācēt sevi pasniegt un parādīt, ka tu spēš šo darbu paveikt. Ne velti darba intervijā jautā – kāpēc tu uzskati, ka varēsi šo amatu pildīt un kāpēc tieši tev vajadzētu pieņemt darbā? Uzņēmumi veic plašas atlases un piedāvā stažēšanos. Arī bez lielās pieredzes var sevi pierādīt. Mums šī vasara bija pilna jaukiem notikumiem. Es beidzu augstskolu, māsa vidusskolu. Bija divreiz vairāk prieka, saviļņojuma un gandarījuma ne tikai no ģimenes, bet arī pašam par sevi. Tie bija skaisti mirkļi.

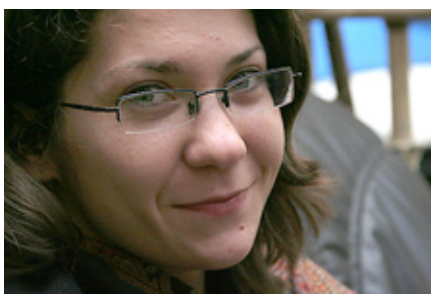
Madara Putna. Šovasar beidzu Latvijas Mākslas akadēmiju. Mana kvalifikācija ir interjera dizainere ar akadēmisko grādu mākslā un funkcionālajā dizainā, bet ar interjeriem praktiski neesmu strādājusi. Pašlaik tiešām nav īpaši labas iespējas atrast darbu, bet uzskatu, ka nekas nav neiespējams. Dažiem maniem kursa biedriem tas ir izdevies. Es pagaidām vēl nestrādāšu, nolēmu turpināt studijas akadēmijā. Esmu pieteikusies apmaiņas studijām un šo mācību gadu pavadīšu ārpus Latvijas robežām. Tā ir lieliska pieredze paplašināt savu

pieredzi un salīdzināt, kā līdzīga rakstura problēmas tiek risinātas citur Eiropā. Vasara pagāja neiedomājami ātri, bet es jutos labi atpūties. Gleznošanai gan laika neatliek.

Solvita Fridrihsone. Šogad absolvēju Latvijas Lauksaimniecības universitāti, Sociālo zinātņu fakultāti. Studēju programmu "Organizāciju un sabiedrības pārvaldes socioloģija". Ieguvu sociālo zinātņu bakalaura grādu socioloģijā. Studēt šajā programmā nemaz nebija tik viegli, jo ļoti daudz priekšmetos ir augstas prasības - jāraksta dažādi darbi, jāveic pētījumi utt. Tomēr bija arī salīdzinoši viegli priekšmeti. Protams, ka sesijās bija daudzas negulētas nakts, kad tuvojās eksāmeni, bet vēl pat puse no mācību materiāliem nebija pārlasīta. Manuprāt, tā ir ļoti liela problēma lielākajai daļai augstskolu absolventu - darba pieredzes trūkums, it īpaši akadēmisko programmu studentiem. Darba tirgū augstāk vērtē tieši pieredzi, bet augstskolas diploms ir tikai kā priekšrocība. Bet jāsaprot arī darba devēji - ir taču izdevīgāk noalgot cilvēku, kurš nav jāapmāca. Daudzi mani kursa biedri izvēlējās studēt tālāk, jo nevarēja atrast darbu pieredzes trūkuma dēļ. Es pati šogad domāju strādāt, pagaidām nekur nestudēt, jo vēl neesmu izlēmusi, kas man patiešām patīktu, kā arī, iespējams, vēlētos studēt ārzemēs. Jau studiju laikā sāku tulkot dažāda veida angļu valodas tekstus un daru to joprojām, bet esmu pastāvīga darba meklējuma.

Jana Korņijčuka. Šogad beidzu Madonas pilsētas 1. vidusskolu. Mācības turpināšu Rēzeknes Augstskolā. Izvēle tāda tāpēc, ka šajā skolā tiku tajā novirzienā, kur vēlējos un arī lielu lomu spēlēja tas, ka esmu tikusi valsts finansētajā budžeta vietā. Studēšu Vadības zinātni. Jā, šovasar mūsu ģimenē bija divi izlaidumi. Man un mātai. Nebija nemaz tik traki, kā bijām iedomājušies, jo starp mūsu izlaidumiem bija dažas dienas. Varēja paspēt sagatavoties arī mātas lielajai dienai.

Ligija Krasovska. Šogad absolvēju Rīgas Tehnisko koledžu un esmu ieguvusi diplomu biroja vadībā. Jau sākot studijas, zināju, ka šī īsti nav tā profesija, ar kuru gribētu saistīt savu dzīvi, taču, ja ir iespēja studēt par valsts līdzekļiem, tad to arī izmantoju, kā arī šajā studiju programmā ir daudzas interesantas un ikdienā noderīgas lietas. Labprāt izdzīvotu to vēlreiz, jo šis bija interesants, un, katrā ziņā, ne garlaicīgs laiks - gan mācības, gan brīvais laiks. Lai gan

Dizainere Madara Putna.

Jana mātas Diānas izlaidumā.

Solvita Fridrihsone.

Ligija Krasovska ar savējiem izlaidumā.

liekas mazliet savādi, taču vēl joprojām nezinu, kas dzīvē gribētu būt, intereses man ir daudz un dažādas - sports, psiholoģija, pedagogija un vēl un vēl.. bet tad jau laiks rādīs un noliks mani pie vietas.

Jā, lielākais pārsteigums izlaidumā - mans brālītis! Protams, tas, ka viņš jau kādu laiku ir Latvijā, tika turēts noslēpumā, lai nenotiktu informācijas noplūde! Tas bija pārsteigums ne tikai man, bet arī mammai, kura pirmajā brīdī nemaz savu dēliņu nepazina. Ieraugot brāli sēžot zālē, prieki lieli jau pirms laika - pirms diploma saņemšanas! Mērķis sasniegts - māsa saraudināta, pārsteigums izdevies.

Labprāt gribētu kādu laiciņu pastrādāt ārpus Latvijas. Valodas un vienkārši savādākas pieredzes labā, reizē apskatot citas valstis. Uzskatu, ka tas nāktu tikai par labu un dzīvē noderētu, bet pašlaik nav tādas iespējas. Nav vairs kā agrāk, ka darbu ārvalstīs varēja tik viegli iegūt. Bet, ja būs iespēja, to noteikti izmantošu. Bet nu vasara jau gandrīz galā un jāsāk domāt par darbiņu, pietiks slinkot. No mācībām gan kādu laiciņu atpūtišos, bet ne uz viesiem laikiem. Ir jau tā, ka visur prasa pieredzi un beidzot skolu, lielai daļai tās nemaz nav, bet domāju, ka ir jāiet un jāmēģina, jo nekas jau tāpat vien nemainīsies.

Pašlaik vēl baudu pēdējās vasaras dieniņas. Šī patiešām ir laba vasariņa, visu laiku kaut ko gribās darīt un kaut kur braukt, mājās pabūt ir sanācis salīdzinoši maz. Apcieņoju draugus un radus, apskatu skaisto Latviju, atpūšos un slinkoju, kā pienākas! Izmantoju arī iespēju aizbraukt uz nometni kopā ar Vācu jauniešiem. Divas nedēļas mitinājāmieš Sējas sporta kompleksā, tas ir Murjāņos. Divas nedēļas bija par maz, jo projam braukt negribējās. Kopā atpūtāmieš, strādājām, sportojām utt.. Bija tiešām super! Prieks, ka arī mani uzaicināja uz tādu nometni.

Paldies, ka atradāt laiku un vēlmi dalīties savās domās ar mums. Vēlam jums visiem atrast savu vietu Pasaulē, savu Laimes salu. Un nekad neaizmirst ceļu uz mājām.

Ja tu labu Pasauli vēlies,
Lai par ausīm vairāk dzird sirds.
Un tev paveiksies likteņa spēlē
Jaunu, laimīgu lappusi šķirt.

Solvita Stulpiņa
Foto no personīgajiem arhīviem

Skola pošas jaunam mācību cēlienam

SKOLAS ZIŅAS

Augusts ir laiks, kad novadu pagastu pārvaldes visus spēkus un uzmanību velta izglītības iestādēm. Tas ir laiks, kad skolas jāsagatavo jaunajam mācību gadam. Kā darbi rit pie mums? Dodos uz Mētrienas pamatskolu. Jau pa gabalu pamanu lielu rosību. Tiek labotas kāpnēs pie skolas galvenās ieejas. Strādnieki norāda virzienu, kur doties, lai iekļūtu telpās, kur norunāta tikšanās ar jauno Mētrienas pamatskolas direktori Diānu Rudzīti.

Skolas pirmā stāva ēdamzāles bloks tiek

pilnībā rekonstruēts un pārbūvēts. Jā. Skatam paveras diezgan iespaidīga aina. Un tas man neviļus atsauc atmiņā brīžus, kad bildēju tautas namu remonta laikā. Kā tur bija tad un ir tagad.... Būs te arī jauki. To apstiprina arī direktore, kas stingri seko līdzī visiem darbiem: „Ik dienu strādā desmit līdz piecpadsmit strādnieku. Skolas otrajā stāvā notiek pēdējie sienu slīpēšana un apmetuma darbi. Tūlīt, tūlīt sāksim krāsot. Tiek šūti arī jauni aizkari. Lai nevienam nenobaida iesāktie darbi, viss notiks”.

Darbos pieaicinātie jaunieši, kas ir arī bijušie skolas absolventi, strādā pie sienu sagatavošanas krāsošanai. Klasēm saliktas

jaunas durvis. Darbiem līdzī seko arī Mētrienas pagasta pārvaldes vadītājs Andris Dzenovskis. Viņš uzsvēra, ka šobrīd vislielākais paldies jāsauc visiem tiem, kas piedalās skolas sagatavošanā jaunajam mācību gadam. Paldies Jānim Tropam, Jānim Zepam, simtlatnieku programmā nodarbinātajiem, strādniekiem un bijušajiem skolas absolventiem. Liels darbs padarīts, bet daudz darāmā vēl priekšā. Ir atsākušies arī darbi pie skolas siltināšanas.

Ja skolas vienā pusē skan griezīga urbja dziesma un āmuru kladzieni, tad vienā no pirmā stāva korpusiem valda pavisam cita

turpinājums 6. lpp.

Darbi jaunajā skolotāju istabā.

Rotaļu laiks.

rosība. Pirmsskolas vecuma bērni atsākuši nodarbības. Audzinātājas Aigas un auklīšu Sigitas un Aijas uzraudzībā šobrīd šeit spēlējas, rotaļājas un pirmās dzīves iemaņas apgūst vairāk kā sešpadsmit bērni. Tikko visi cēlušies no diendusas. Launagā ir saldie biezpiena sierīņi, kas ļoti garšojot. To var pamanīt arī uz mazajām sejiņām, kas viegli notraipītas ar šokolādes glazūru.

Kad dodos prom, pie skolas ieejas durvīm pieripo busiņš. Šoferītis Jānis pa mājām izvizinās mazuļus. Būs atkal māmiņas buča, glāsts un satikšanās prieks. Būs stāstījums par jauki pavadīto dienu. Būs vakara pasaciņa un kaktā nolikti zābacīni rītdienas ceļam uz skolu.

Solvitas Stulpiņas teksts un foto

Darba process.

Pavisam drīz šo gaiteni pieskandinās skolēnu čālas.

Darbos iesaistās bijušais skolnieks Artūrs Amats.

Vērienīgs pasākums „Uzkalnos”

NOTIKUMI

23. jūlijā Mētrienas pagasta „Uzkalnos”, kur darbojas biškopis Andrejs Briedis, notika kārtējā novada bitenieku tikšanās. Pasākumā piedalījās arī Mētrienas pagasta lauku konsultante Inese Podiņa. Aicināju viņu pastāstīt par redzēto un dzirdēto.

„Pasākums bija ļoti apmeklēts”, stāsta Inese, „smējos, ka tik daudz mašīnu Mētrienā vienkopus neesmu redzējusi. Nedaudz izbrīnīja tas, ka no Mētrienas bija maz biškopju.

Informācija bija reģionālajā laikrakstā „Stars”. Klātesošos uzrunāja Latvijas Biškopības biedrības Madonas nodaļas vadītājs Jānis Puriņš. Kopā tika apspriesta šīs sezonas medus raža. Daudzi apstiprināja, ka tā esot laba. Tika pārrunāts arī par postījumiem, ko reizēm aiz neuzmanības izdara lauksaimnieki. Atcerēsīties, ka Zemgales pusē, miglojot laukus, bojā gāja apmēram simts bišu saimes. Runāja arī par to, kā sagatavot bites ziemai, kā pasargāt no caunu uzbrukumiem. Pēc tam savā pieredzē dalījās „Uzkalnu” saimnieks Andrejs Briedis. Viņa dravā ir trīsdesmit piecas

bišu saimes. Andrejs pastāstīja par iegūto pieredzi ārzemēs. Viņš nodarbojas tieši ar bišu stropu gatavošanu. Viņa stropi tiešām ir interesanti, savādāki. Visi varēja saņemt bezmaksas pretvarroatozes preparātus”.

Inesei Podiņai pašai ir tikai divas bišu saimes, bet interese par tām liela. Un ko uzzināt šajā jomā esot bez gala un daudz. Dzirdētais uzrunāja. Kādā no nākamajiem „Mētrienas Dzīves” numuriem mēģināsim tikties ar „Uzkalnu” saimnieku Andreju Briedi.

Stāstīto uz klausīja Solvita Stulpiņa

Atklāj pīļu medību sezonu

MEDĪBAS

Medību noteikumi atļauj sākt ūdensputnu medības no otrās augusta sestdienas. Šogad tas bija trīspadsmitais datums, bet neveiksmīgs nebija. Mētrienas medniekiem jau pusgadsimtu ilga tradīcija. Sezonas atklāšanas dienā pirmā medīšanas vieta ir Runcu ezeriņš. Ar katru gadu vairāk aizaudzis. Ūdens spogulis palicis pavisam neliels. Tomēr meža

pīles tur ligzdo un uzturas. Desmit mednieki četros pēcpusdienā jau bija izvietojušies purvīnā ap ezeru. Pīļu bars pacēlās un šāvieni kanonāde bija pamatīga. Protams, nomedīto pīļu skaits neatbilda šāvieni daudzumam. Bija daudz garām šāvieni, daudz patālu.

Vēl mednieki apmeklēja Jošas un Muižu-pes baseinu grāvjus un dīkus. Savs desmits merceņu un krīkļu tika nomedīts. Veiksmīgo vidū Māris Macijevskis, Jānis Trops, Jānis Barbāns, Edgars Svīkša, Aivars Dmitrijevs, Ed-

gars Veikšāns. Vistrāpīgākie šāvieni izrādījās Jurim Eglītim. Jurim četras pīles.

Ūdensputnu medības atļautas līdz 15. novembrim.

Šogad individuālās medības uz meža cūkām postījumos ir veiksmīgākās visā Mētrienas kolektīva pastāvēšanas laikā. Uz 20. augustu bija nomedītas trīsdesmit sešas cūkas. Medības turpinās.

Medību dalībnieks Ilmārs Grudulis

Makšķerņu augsts

MAKŠĶERĒŠANA

Atzinību pelnījis Mētrienas makšķerņu triju, piedalīdamies vairākās sacensībās. Rolands Kaļeņikovs, Genādijs Sinkēvičs un Andris Broks 14. augustā startēja Sāvienas makšķerēšanas pasākumā. Trīsdesmit dalībnieku konkurencē Sāvienas ezers mētrieniešiem neizrādīja tādu labvēlību, lai lomi atbilstu godalgotām vietām. Ar saviem rezultātiem mūsējie visu dalībnieku vidusdaļā.

Augusta pirmā puse vietējā Odzienes ezerā ne visai veiksmīga. Makšķerņu lomi pieticīgi visu zivju sugu ķeršanā. Arī daudzreiz apmeklētais Baltezers cerētos asaru lomus nedevis. Viena bagātīga diena Baltezerā padēvēs Zigrīdai un Mārim Vičiem. Par abiem spainis svīttrains.

Citur gadās arī visai labi lomi. 14. augustā kādā no Cēsaines novada ezeriem

Uldis Gruduls ar spīningu tika pie vairākām līdakām. Katrai svārs virs trīs kilogramiem.

2011. gada vasara Mētrienas samu ķērājiem iezīmējās ar jaunu pagasta rekordu. 17. jūnijā Jānis Trops un Viktors Aleknavičs no Aiviekstes dzelmes pie Mūrniekiem kopīgiem spēkiem izdabūja četrdesmit vienu kilogramu un sešsimts gramus smagu milzeni. Pērnvasar noķertais lielākais sams bija par pieciem kilogramiem vieglāks.

Augusta sākumā samērā laba zivju ķeršanās turpinājās Aiviekstē. Valdis Broks ar spīningu ciešamus asaru un sapalu lomus vilcis vairākkārt. Savukārt Andris Broks 15. augustā no upes straumes izmānīja ap trīs kilogramiem smagu meža vimbu.

Viktora un Jāņa lielais sams.

Vietējā apzīmējumā saloni. Mazliet lielāku „meženi” – 3,3 kg 20. augustā notvēra Viktors Aleknavičs.

Ilmārs Grudulis

Foto no personīgā arhīva

Jaunākās grāmatas

BIBLIOTĒKAS ZIŅAS

Alens Pols „Katiņa” Katiņas traģēdija norisinājās 1940. gada pavasarī, kad pēc PSRS diktatora Staļina pavēles ar šāvienu pakausi tika nogalināti vairāk nekā 20 tūkstoši nevainīgu cilvēku – poļu virsnieki, karavīri un karagūstekņi. Laika gaitā Katiņa ir kļuvusi par simbolu visiem Staļina noziegumiem pret Austrumeiropas tautām, kuru izpildītāji un organizētāji nav tikuši sodīti vēl šobaltdien. Grāmatas autors Alens Pols ir amerikāņu rakstnieks, kurš par grāmatas „Katiņa” sarakstīšanu no Polijas prezidenta ir saņēmis Nopelnu ordeņa bruņinieka krustu. Alens Pols ir studējis vēsturi un starptautiskās attiecības, Polijas vēstures pētniecībai veltījis vairāk nekā 20 savas dzīves gadus. Savā grāmatā autors sniedz ieskatu šī baisā nozieguma anatomijā. Kāpēc nāvē tika iedzīti tūkstošiem poļu? Kas bija šo slepkavību izpildītāji? Vai no slepkavu lodēm bija iespējams aizbēgt? Meklējot atbildes, Alens Pols izseko triju ģimeņu likteņiem, kas nu uz visiem laikiem savijušies ar Katiņas traģēdiju.

Sofi Oksanena „Attīršanās” Vēsturisks romāns, kas uzrakstīts spraiģā un daudzveidīgā valodā, kas liek domāt par vēstures notikumu ietekmi uz cilvēkiem un to dzīvi. Romāns atspoguļo Igaunijas padomju laika vēsturi, kas sasaucas ar 21. gs. problēmu Baltijas jūras reģionā – cilvēk-

tirdzniecību. Rakstniecē stāsta par nodevību, iekāri, aklām jūtām, par cilvēku spēku un vājumu, par kādas dzimtas pieredzētajiem likteņiem. Šis vēstījums visā pilnībā atklāj rakstnieces prasmi atšķirtnāt Igaunijas neseno noklusēto vēsturi, kas pilna netaisnības, samezģlojumu, un tomēr arī cerības. Romāns ar ironisku skaudrumu atklāj stāstu, kas būs tuvs arī Latvijas lasītājam. „Attīršanās” ir rakstnieces trešais romāns, kas tika izdots 2008. gadā. Tūlīt pēc izdošanas romāns guvis sensacionālus panākumus, un ir līdz šim autore lielākais sasniegums literatūrā. Romāns tulkots gandrīz 40 valodās, un 2012. gadā pēc grāmatas motīviem tiks uzņemta arī kinofilma. Par darbu „Attīršanās” Sofi Oksanena saņēmusi prestiģo Finlandia balvu. Viņa ir jaunākā rakstniece, kas jebkad saņēmusi Ziemeļu Padomes balvu literatūrā, saņēmusi arī Runeberga apbalvojumu, kā arī Francijas lielās grāmatu veikalu ķēdes Fnac romānu prēmiju.

Annas Skaidrītes Gailītes jaunākais romāns „Vienā dienā – visa dzīve” ir lasītājiem ļoti zināmā un iemīļotā romāna „Taureņa lidojums akmeņi” turpinājums. Pagājuši desmit gadi. Laines bērni izauguši, dēli – Jancis un Uģis – sākuši studijas Amerikā, meitas Ilvas

un Oskara ģimenē piedzimis dēls Emīls, gaidāma meitiņa. Arī Līvantei, kas savu mūžu mīlestībā un gādībā veltījusi māsas Mudītes meitai Lainei, vēl spēka gana, lai piepalīdzētu mājas solī. Gan skaistajā Mežezera viesu mājā, par ko pārtapušas Āres, gan Urgās, kur joprojām dzīvo Laine un bieži viesojas Laines vīra ārļaulības meita Andžela, dzīve rit ierasto gaitu, līdz vienā dienā visa dzīve kā kinolente tiek attīta un pārdzīvota no jauna. Ko slēpj tumšie kadri? Kādu noslēpumu visu mūžu glabā Līvante? Vai, neieklautosies savos vistuvākajos cilvēkos, mēs reizēm neizdarām liktenīgu kļūdu, par ko nākas ciest daudzus gadus?

Hālede Hoseinī „Pūka ķērājs” Grāmatas autors ir dzimis Kabulā, Afganistānā. Viņa tēvs bija diplomāts, un ģimene 1980. gadā saņēma politisko patvērumu Amerikas Savienotajās Valstīs. Rakstnieks dzīvo Kalifornijas ziemeļos. Romāns „Pūka ķērājs” vēstī par diviem zēniem

– Amīru un viņa tēva kalpotāja dēlu Hasanu, kas gandrīz kā brāļi uzaug Afganistānā – zemē ar senām austrumu pasakām, skaistiem namiem un ziedošiem granātkokiem. Bērni tur katru ziemeņu laiz pūku un cilvēki seko paaudzēs koptām tradīcijām – pilnām aizkustinošas uzticības un cieņas. Taču diemžēl ikvienā no mums un apkārtējā pasaulē mīt pārāk daudz pretrunu un kārdinājumu. Zēnu starpā ielaužas bērnišķīga

turpinājums 8. lpp.

Jānis Gailītis joprojām sportiskā formā

CILVĒKS STARP MUMS

Jānis Gailītis kopā ar Ilmāru.

21. jūlijā Talsos notika bijušā Ogres Mežrūpniecības tehnikuma 1956. gada izlaiduma absolventu 16. salidojums. Pulcējāties skaistā vietā Ābeļu ezera krastā, viesu namā „Pie Ābelītes”. Zināms, ka Talsos dzīvo Mētrienas pēckara sporta kustības atjaunotājs Jānis Gailītis. Četrdesmito gadu beigās un piecdesmito gadu sākumā viņš strādāja par Mētrienas pamatskolas skolotāju. Neskatoties uz cīņām latviešu leģionā un ievainojumu, Jānis bija viens no labākajiem Latvijas vidusdistaņču skrējējiem. Vēlāk studēja medicīnu un strādāja par ārstu Talsos. Sakarā ar manis, mētrienieša, piedalīšanos salidojumā, 22. jūlija rītā pasākuma vadītāji Irēna un Edmunds Veideļi noorganizēja tikšanos ar Jāni Gailīti. Jānis ir dzīvespriecīgs, sabiedrīks un ar labu veselību. Talsos populāra personība. Viņš sūta sveicienus visiem Mētrienā, kuri viņu vēl atceras. Katru gadu apmeklē Mētrienas kapu svētkus. Nākošajā gadā svinēs 90 gadu jubileju. Dzirdēju, ka ir iecere par Jāni rakstīt grāmatu. Darbs jau it kā esot uzsākts. Lai tas piepildās!

Ilmārs Grudulis
Foto no personīgā arhīva

turpinājums no 7. lpp.

greisirdība un sāncensība, un notiek traģēdija, kas uz visiem laikiem izmaina viņu dzīvi. Sabrūk pasaule, kuru sev radījuši mazie puikas, sabrūk pasaule ap viņiem. Pūka ķērājs ir aizraujošs, aizkustinošs un domāt rosinošs romāns par mīlestību pret zemi un cilvēkiem, par mūsu vērtībām un to cenu. No angļu valodas tulkojis Uldis Sīlis. Mākslinieks Arnis Kilbloks.

Sāra Grūena „Ūdens ziloņiem” Romānu „Ūdens ziloņiem” noraidīja vairāki apgādi, līdz neparasto grāmatu piekrita publicēt maza, neatkarīga izdevniecība. „Ūdens ziloņiem” kļuva par bestselleru un par vienu no lielākajiem desmitgades pārsteigumiem. Pēc romāna „Ūdens ziloņiem” motīviem kompānija 20th Century Fox International ir uzņēmusi filmu (režisors ir Frānsiss Lorens). 1931. gads, Lielās depresijas laiks. Veterinārmedicīnas students Jakobs Jankovskis, kura dzīve šķiet neglābjami izpostīta, bezcerīgā situācijā atrod darbu ceļojošā cirkā. Tas ir visai pieticīgs cirks, kurā nav pat sava ziloņa, toties ir apburoša jātniece. Taču Marlēna ir precējusies ar ārpazītu dzīvnieku dresētāju... Tad trupai pievienojas zilone Rozija – tiesa, gaužām liela savādniece. Nevienam neizdodas ar viņu saprasties, līdz Jakobs uzmin viņas noslēpumu. Viss šķiet pavēršamies uz labo pusi, taču traģēdijas sēkla jau ir iesēta... Precīzi nogaididama īsto brīdi, rakstniece piedāvā satricinošu atrisinājumu pēdējās lappusēs.

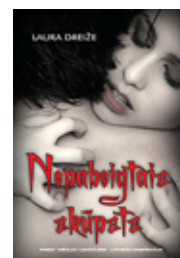
Šarlote Linka „Pielūdžs” Psiholoģiski izsmalcināts, dziļš un aizraujošs līdz pat pēdējai lappusei – tāds ir bestselleru autore Šarlotes Linkas jaunais spriedzes romāns. Kad Leona gluži nejauši kļūst par šausminoša nelaimes gadījuma aculiecinieci un pēc ilgiem stabilas laulības gadiem viņu pamet vīrs, sievietes dzīve pēkšņi sagriežas ar kājām gaisā. Taču neilgi pēc traģiskajiem notikumiem viņa satiek šarmanto Robertu, kurā neprātīgi iemīlas. Leona nenojauš, ka dramatiskie notikumi viņas dzīvē līdz ar to tikai sākas un pavisam drīz būs jāsakopo visi spēki un uzņēmība, lai glābtu savu dzīvību..

GRĀMATAS JAUNIEŠIEM

Laura Dreize „Nepabeigtais skūpstis” Vientuļa vidusskolniece, kura tikko pārcēlusies uz dzīvi svešā pilsētā... Noslēpumains jauns vīrietis, kuram piemīt teju pārdabisks valdzinājums... Mistiskas, neatklātas slep-

kavības tepat, blakus ielā... Biedējoši vēstījumi un neticamas sakrītības... Un nojausma, ka pasaule nav gluži tāda, kādu Odrija līdz šim iztēlojusies. Izklaušās pazīstami? Tomēr rakstniece Stefānijas Meieres bestsellers „Krēsla” vēl nebija iekarojis Latvijas lasītāju sirdis, kad Laura Dreize jau rakstīja savu sāgu par dramatisku mīlestību starp parastu meiteni un mītisku būtni no cilts, kura, kā izrādās, nemanāmi dzīvo tepat mums līdzās. Kā risināsies Odrijas un noslēpumainā rakstnieka Lantisa Dešanela attiecības? Kāpēc apdraudēta ir līdz šim miermīlīgā līdzsastāvēšana starp cilvēkiem un nemirstīgajiem? Vai šāda mīlestība vienmēr ir tikpat nenovēršama, cik bīstama? Un visbeidzot – ko ir vērts upurēt patiesu jūtu vārdā? Uz šiem jautājumiem atbildes meklē latviešu vampirsāgā “Nepabeigtais skūpstis”!

Linda Dreimane „Vilcenes stāsts” „Lai arī mana izglītība nav saistīta ar rakstniecību (Latvijas Universitātē apguvusi vēsturi un vadības zinības), stāstu sacerēšana man ir sirdslieta kopš bērnības,” apgalvo Linda. “Pirmais stāstiņš tika publicēts, kad man bija 11 gadu. Pēc ilgāka laika esmu atsākusi rakstīt, pievērsoties sev tik iemīlotajam fantāzijas žanram.” Vilcenes stāsts ir autore pirmā grāmata. Romāna galvenās varones ir dviņu māsa Obskva un Piintara, kuras šķirtas uzreiz pēc dzimšanas un uzaudzinātas ļoti atšķirīgos apstākļos. Tomēr sens pareģojums nosaka, ka reiz viņām būs lemts atkal satikties un tas izlems pasaules likteni. Obskvai palīgā nāk viens no varenākajiem fantāzijas zemju burviem – Trenodons no Grotas, skolodams meiteni par spēcīgu un gaišu burvi. Piintaras audzināšana un apmācība burvestībās tiek uzticēta Raganu apvienības goda vadītājai Fionai Laurelisai, kas iepazīstina jauno burvi ar Spēka tumšo pusi. Abu māsu dzīve mērķtiecīgi ved pretim pēdējai kaujai starp tumsu un gaismu. Un viena no viņām saprot, ka tumsa bez gaismas nepastāv, ka viņas sagaida viens liktenis... Latviešu literatūrā retais ir uzdrošinājies pievērsties žanram, kas tik ļoti aizrauj jaunos lasītājus. Lindas Dreimanes „Vilcenes stāsts” patiesi nopietni un veiksmīgi uzbūvē tādu fantāzijas pasauli, kurā ir vieta ne tikai maģijai, nolemtībai un briesmām, bet arī viscildenākajām cilvēciskajām jūtām.

Jolanta Vītola,
Mētrienas bibliotēkas vadītāja

Sieviešu biedrības „Ābele” vasaras izbraukums

VAĻASPRIEKŠ

Kamēr vasara vēl nav izziedējusi, kamēr salnas vēl nav apciemojušas skaistākos dārzus, sieviešu biedrības „Ābele” meitenes noorganizēja braucienu pa Madonas novada skaistākajām sētām. Brauciena mērķis bija aplūkot tepat blakus pagastos esošās sakoptākās sētas, smelties idejas un iedvesmu un iegādāties stādus savu sētu krāšņumam.

25. augusta dienas vidū sapulcējāmies pie pagasta, lai ar šoferiņa Jāņa Zepa stūrēto busiņu dotos ceļā. Pirmā apskates vieta bija Eriņu ģimenes sēta „Rūķi” Praulienas pagastā. Kopā ar saimnieku Jāni Eriņu izstaigājām lauku mājas plašumus, viņš mums pastāstīja, kā ar iespējami mazākiem līdzekļiem panākt labu rezultātu. Šeit mūs sajūsmīnāja reljefa ziņā skaistā vietā esošais trīs hektāru platībā iekoptais dārzs ar skaistu māju kalnā, no kuras pavērs gleznaina ainava ar dīķi un omulīgu pirtiņu ielejā un skaistiem apstādījumiem visapkārt.

Nākamā pieturvietā bija Mairitas Duceņas sēta „Zara Leitāni” Ļaudonas pagastā. Mūs pārsteidza Mairitas dārzs ar plašu ziemciešu stādu kolekciju, kā arī viņas zināšanas par katru aplūkojamo augu. Tē pamazām top skaists daiļdārzs ar bruģētiem celiņiem un puķu dobēm, kurās lieliski sadzīvo dažādas augu formas un laukakmeņi. Saimniecībā iegādāts šķeldotājs, ar kura palīdzību viss liekais tiek pārstrādāts mulčā un nonāk atpakaļ puķu dobēs reizē kā mēslojums un aizsardzība pret nezālēm. Iegādājāmies sev tīkamos augus un zemeņu stādus.

Mārcienas pagasta „Aronmūrniekos” mūs sagaidīja saimniece Aija Ducena. Arī šai mājai bija jūtama sava īpaša aura. Saimniece it visā ielikusi savu sirds siltumu un izdomu, gandrīz visur izmantoti dabas materiāli. Viss pašas rokām izveidots – gan akmensdārzs, gan koku stādījums katram ģimenes loceklim, gan taciņa cauri egļu dzīvžogam, gan spraudņu žogs gar dārza malu, gan lielais akmens sols ar krāšņo pašas tamborēto segu.

Pēdējais brauciena pieturas punkts bija keramiķa Jāņa Seiksta darbnīca un dārzs Madonā. Saimnieks mums parādīja savu šķūnī ierīkoto keramikas apdedzināmo krāsni, ierādīja pirmās prasmes pie podnieku virpas. Staigājot pa dārzu, var sastapt dažādus tā iemītniekus – dārza saimnieci žurku, puķu dobēs iemītnieku gliemezi ar izslietiem ragiem, jautrās vāveres un suņukus, kuri draiskojas zālājā. Visi apstādījumi ļoti pārdomāti. Jauns saimnieku vaļaspriekšis ir pašu audzēti dekoratīvie stādi. Iegādājāmies gan dažādu formu skujeņus, gan sarkanās lazdas. Iesakām šīs jaukās vietas apmeklēt arī citiem! Paldies Ligitai par brauciena organizēšanu un Antoņinai, kura parūpējās, lai

Rūķu mājas saimnieka stāstījums.

Eriņu ģimenes māja.

Pastaiga pa Eriņu dārzu.

Saimniece demonstrē savu šķeldotāju.

Kopā ar Mairitu Ducenu viņas puķu dārzā.

Mairitas jaunās zemeņu dobēs.

Kopā ar Aronmūrnieku saimniecei Aiju.

Keramiķis demonstrē savu amata mākslu.

Pēc kā garšo dienziēdes.

turpinājums no 9. lpp.

ciema kukulim varētu aizvest Ināras ceptās gardās plātismaizes.

Vēsma Zepa atzina: „Prieks par šiem cilvēkiem, ka viņiem šī nodarbošanās ir sirdslieta. Paldies, ka viņi dalās savās zināšanās un pieredzē un dāvā citiem prieku”.

Bet Eugēnija Jermacāne mājup braucot secināja: „Es vēlreiz pārliecinājos, ka nav jātērē liela nauda un laiks, lai brauktu uz ārzemēm skaistumu lūkoties, tepat vien blakus ir ko redzēt, var satikt bezgala jaukus, darbīgus un gaišus cilvēkus, kas no visas sirds stāsta par

Seikstu ģimenes māja.

iekoptajiem dārziem, savām iecerēm. No šī brauciena es guvu tikai vislabākās emocijas un, kas zina, varbūt arī pati ko varēšu dzīvē ieviest.”

Valdas Otvares teksts un foto

Ausmai Fridrihsonei 50

MĒNEŠA JUBILĀRE

Piecdesmit ziedošas vasaras, piecdesmit pilādžu ugunīs degoši rudenī, piecdesmit Ziemassvētku vakari, piecdesmit plaukstoši pavasari. Tik bagāts un skaists ir Ausmas Fridrihsones dzīves kamols.

10. augustā savu grāmatvedi sveica bijušie un esošie darba kolēģi. Bija ziedi, laba vēlējumi, pastaiga pa Mētrienas ieliņām, pāris lietus lāses un atmiņas, atmiņas,

atmiņas...

Lai Tev, Ausma, vienmēr visi ceļi saules un gaismas pielieti. Lai veselība, veiksmē un svētība Tev un Tavai ģimenei.

*Kvēl ugunspuķu krāsās pamale, –
Stāv ābeles ar augļu pilnām rokām.
Vēl vienu zeltābolu iesējs
Laiks galotnē ir tavam mūža kokam.*

Mētrienas pagasta pārvalde

Svētku diena kopā ar darba kolēģiem.

Pa Mētrienas ieliņām...

Jāatrod piecdesmit taureņi...

*Un ilgāk par mirkli
Nekas nespēj būt.
Un vairāk par mirkli
Mums neiegūt!
Un daudz tas nav –
Bet tas ir viss.*

/I. Ziedonis/

Sveicam septembra jubilārus

Neldai Otvarei	03.09. – 20
Zintim Kalniņam	12.09. – 25
Alnim Krēsliņam	08.09. – 55
Stepanam Nigajam	07.09. – 55
Gaļinai Baikovai	11.09. – 65
Jānim Elstam	02.09. – 70
Gunāram Šloseram	15.09. – 70
Guntim Irbem	15.09. – 75
Vladislavam Pizikam	29.09. – 75
Marijai Grinai	23.09. – 80

*Tā gadi aiz gada iet –
Gan zaļas vasaras,
Gan baltas ziemas brien,
Bet sirds kā senāk
Gaišus prieka mirkļus
Atmiņu kamolā sien.*

/I. Sniedze/

Ausmai Porietei
lielajā jubilejā vēlam –
Lai nezūd sapņi, lai ilgas kvēlo,
Lai laimes dārzā zied cerību koks!

Bijušie senioru kopas
pašdarbnieki

Izdevējs – Mētrienas pagasta pārvalde. Reģ. Nr. 90000054731, pagasta pārvaldes tālr. 64826031, 64826033, fakss 64826031.

Avīzes redaktore Solvita Stulpiņa. Redkolēģija – Valda Otvare, Jolanta Vītola, Līga Pastare, Marija Beģis-Begge,

Vallija Sīpola, Eleonora Rimša, Ilmārs Grudulis.

Iespiests SIA "Erante" tipogrāfijā. Tālr. 64860983, 65230115